

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattar artikel 4.1 i direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾, vad gäller omständigheter i samband med att avtal ingås, och artikel 7.3 i samma direktiv, vad gäller liknande villkor, en abstrakt prövning, som syftar till att kontrollera ett avtals transparens inom ramen för en gruppitalan, av villkor som används av mer än ett hundratal finansiella enheter i flera miljoner bankavtal, varvid det inte beaktas i vilken omfattning förhandsinformation har lämnats om de rättsliga och ekonomiska konsekvenserna av villkoret och vilka övriga omständigheter som förelegat i det enskilda fallet vid tidpunkten för avtalets ingående?
- 2) Är det förenligt med artiklarna 4.2 och 7.3 i direktiv 93/13/EEG att det går att göra en abstrakt prövning av transparensen utifrån genomsnittskonsumentens perspektiv när flera av avtalen på marknaden riktar sig till specifika konsumentgrupper eller när det finns många olika enheter som upprättar avtal och dessa enheter har ekonomiskt och geografiskt vitt skilda verksamhetsområden, och detta sker under en mycket lång tidsperiod under vilken allmänhetens kännedom om sådana villkor har förändrats?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal – EGT L 95, 1993, s. 29.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsialisiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 13 juli 2022 – Brott mål mot VB

(Mål C-468/22)

(2022/C 408/43)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsialisiran nakazatelen sad

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

VB

Tolkningsfråga

Är en sådan nationell bestämmelse som artikel 423.3 NPK, som innebär att en person som inger en ansökan om en ny rättegång, av det skälet att vederbörande inte var närvarande vid den första rättegången och ingen av de situationer som avses i artikel 8.2 [i direktivet] var för handen, åläggs en skyldighet att inställa sig personligen vid domstolen för att ansökan ska kunna prövas i sak, förenlig med artikel 9 i direktiv 2016/343⁽¹⁾ och med effektivitetsprincipen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 11.3.2016, s. 1).

Överklagande ingett den 10 augusti 2022 av Roberto Aquino av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 1 juni 2022 i mål T-253/21, Aquino mot parlamentet

(Mål C-534/22 P)

(2022/C 408/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Roberto Aquino (ombud: L. Levi, S. Rodrigues, avocats)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- fastställa att klagandens talan i första instans var välgrundad, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

1. Felaktig rättstillämpning på grund av felaktig tolkning av kriteriet om tvivel som ger administrationen rätt att ingripa i valförfarandet för att välja personalkommitténs presidium – Motstridig motivering – Åsidosättande av rätten till förenings- och mötesfrihet (artikel 12 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna), som följer av förbudet mot varje omotiverat ingripande från administrationens sida i detta valförfarande.
2. Felaktig klassificering av vissa handlingar som upprättats på begäran av svaranden i syfte att övervaka valprocessen – Domstolens åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
3. Förvanskning av handlingarna och felaktig tolkning av de regler som gäller för personalkommitténs konstituerande sammanträde – Åsidosättande av rätten till försvar.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 16 augusti 2022 –
GF mot Schauinsland-Reisen GmbH**

(Mål C-546/22)

(2022/C 408/45)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: GF

Motpart: Schauinsland-Reisen GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 12.3 i direktiv (EU) 2015/2302⁽¹⁾ (direktivet om paketresor), tolkas så, att en arrangör kan åberopa att företaget förhindras från att fullgöra avtalet på grund av oundvikliga eller extraordinära omständigheter redan när den behöriga myndigheten i kundens medlemsstat, före den planerade resans början, har utfärdat en resevarning på högsta nivån för destinationslandet?
2. Om fråga 1 besvaras jakande:

Ska artikel 12.3 i direktiv (EU) 2015/2302 tolkas så, att oundvikliga eller extraordinära omständigheter inte anses föreligga om resenären, med kännedom om resevarningen och osäkerheten om den fortsatta utvecklingen av pandemisituationen, har förklarat att han ändå vill göra resan och det inte varit omöjligt för arrangören att genomföra den?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 2015, s. 1).